

voorgaande volgt” niet wettig verantwoordt, nu uit het enkel feit dat eiseres, naar het oordeel van de appelrechters, “verzaakt (heeft) aan haar beweerd recht om op de grond van de polis en de wettelijke bepalingen dekking te weigeren” slechts toelaat te besluiten dat eiseres dit verweer niet mag voeren volgens de appelrechters, maar onverkort laat de bewijslast die nog steeds op de andere partijen, en inzonderheid (tweede verweerster) rust, om aan te tonen dat het schadegeval in de polis van eiseres is voorzien en deze dit niet uitsluit, zoals artikel 78 van de Landverzekeringwet dit toelaat (schending van de art. 1315 van het Burgerlijk Wetboek, 870 van het Gerechtelijk Wetboek en 1, 77 en 78 van de Landverzekeringwet).

IV. Beslissing van het Hof

(...)

2. Tweede onderdeel

Overwegende dat de verzekerde die jegens zijn verzekeraar een recht op betaling aanvoert, in de regel niet alleen het bewijs moet leveren van de schade, maar ook van de gebeur-

tenis die tot die schade heeft geleid en moet bewijzen dat het opgetreden risico in het contract was voorzien en er niet door uitgesloten was;

Dat wanneer, zoals te dezen, de rechter vaststelt dat de verzekeraar aanvaard heeft tot dekking te zijn gehouden, en verzaakt heeft aan zijn beweerd recht om op grond van de polis en de wettelijke bepalingen dekking te weigeren, de verzekerde niet langer gehouden is het bewijs te leveren dat het schadegeval in de verzekeringsovereenkomst is voorzien en er niet door uitgesloten is;

Dat het onderdeel niet kan worden aangenomen.

Om die redenen,

HET HOF,

eenparig beslissend,

Verwerpt het cassatieberoep;

Veroordeelt eiseres in de kosten.

(...)

Noot

Zie noot onder rechtbank van koophandel te Brugge, afdeling Oostende van 26 oktober 2004, p. 774.

Note

Voy. note sous tribunal de commerce de Bruges, division Ostende du 26 octobre 2004, p. 774.